

وقتی اختلال بانکی، بحران اعتماد می شود

الهه زین الدین

اختلال در شبکه بانکی، در نگاه اول شاید یک مشکل فنی به نظر برسد؛ خطایی در تبادل داده‌ها یا ناهماهنگی میان سامانه‌ها که با چند اصلاح نرم‌افزاری قابل حل است. اما وقتی همین اختلال، به گرهی از مسیر یکی از بزرگ‌ترین طرح‌های مسکن کشور تبدیل می‌شود، دیگر نمی‌توان آن را صرفاً یک نقص فنی تلقی کرد. مسئله، عمیق‌تر از آن است که در قالب یک «اختلال موقت» توضیح داده شود.

آنچه امروز در ماجرای ثبت نشدن واریزی متقاضیان نهضت ملی مسکن در سامانه حمایتی دیده می‌شود، تنها یک ناهماهنگی میان چند بانک و یک سامانه دولتی نیست؛ این وضعیت نشانه‌ای از شکاف در حکمرانی اقتصادی و ضعف در هماهنگی نهادی است. وقتی وزارت راه و شهرسازی به‌صراحت از بروز مشکل در چند بانک عامل خبر می‌دهد، انتظار طبیعی این است که بانک مرکزی به‌عنوان نهاد ناظر، وارد میدان شود، توضیح دهد و زمان‌بندی مشخصی برای رفع مشکل ارائه کند. اما سکوت، جای پاسخ را گرفته است؛ سکوتی که نه تنها ابهام را رفع نمی‌کند، بلکه بر بی‌اعتمادی می‌افزاید.

در چنین شرایطی، بیشترین فشار نه بر سیستم بانکی، بلکه بر دوش متقاضیانی است که با هزار امید و تردید وارد این طرح شده‌اند. برای بسیاری از این افراد، هر واریزی به معنای فشردن بیشتر معیشت روزمره است. وقتی این پرداخت‌ها در سامانه ثبت نمی‌شود، مسئله فقط یک عدد گم‌شده در کارنابل نیست؛ پای امتیاز، اولویت و حتی ماندن یا حذف شدن از پروژه در میان است. هر روز تأخیر در شفاف‌سازی، این نگرانی را تشدید می‌کند که آیا این مبالغ واقعاً در سیستم دیده می‌شود یا نه.

از سوی دیگر، این اتفاق در خلأ رخ نمی‌دهد. نهضت ملی مسکن پیش از این نیز با چالش‌های جدی مواجه بوده؛ از کندی پیشرفت پروژه‌ها تا ناتوانی بخشی از متقاضیان در تأمین آورده اولیه. حالا اضافه شدن اختلالات بانکی به این مجموعه مشکلات، تصویر کلی طرح را بیش از پیش شکننده می‌کند. طرحی که قرار بود موتور محرک بازار مسکن باشد، امروز خود با موانع چندلایه دست‌وپنجه نرم می‌کند.

نکته نگران‌کننده‌تر، عادی شدن چنین اختلالاتی است. تجربه‌های پیشین نشان داده که مشکلات مشابه در شبکه بانکی، گاه هفته‌ها به طول انجامیده، بی‌آنکه توضیح روشنی درباره چرایی و چگونگی آن ارائه شود. این روند، به تدریج یک پیام خطرناک را منتقل می‌کند؛ اینکه اختلال، بخشی از وضعیت عادی است و پاسخ‌گویی، اولویت ندارد. در نهایت، مسئله فقط چند تراکنش ثبت‌نشده نیست. موضوع، اعتماد عمومی به سازوکارهایی است که قرار است یکی از اساسی‌ترین نیازهای مردم - یعنی مسکن - را تأمین کنند. اگر این اعتماد خدشه‌دار شود، حتی رفع فنی اختلال هم نمی‌تواند آثار آن را به‌سادگی جبران کند. در چنین شرایطی، اولین گام نه اصلاح سامانه، بلکه بازگشت به اصل پاسخ‌گویی است؛ اصلی که به نظر می‌رسد در هیاهوی اختلالات، به حاشیه رانده شده است.

رویداد صنعت

یکشنبه ۱۸ مرداد ۱۴۰۵
سال هشتم - شماره ۲۴۱
۲۵ صفر ۱۴۴۸
9 August 2026
۸ صفحه - قیمت ۵۰۰۰۰ تومان

فروشگاه‌های کالابری
فارس نا آذر فرصت
اتصال به
صندوق فروگاهی
دارند

۳

هرمزگان صدرنشین جذب بازماندگان از تحصیل در کشور

۸

جنال «تشکر» یک مقام مسئول
از زبان صنعتگران

کاهش خاموشی‌ها برای بخش تولید رضایت‌بخش نیست

۴

تکمیل ۱۶۰ هزار واحد مسکونی در دستور کار است

مدیرعامل صندوق توسعه مسکن گفت: هدف‌گذاری امسال این صندوق، تکمیل و افتتاح ۱۶۰ هزار واحد مسکونی است که به این منظور تسهیلات قرض الحسنه ۲۰۰ میلیون تومانی به پروژه‌های با ...

۴

اصفهان صاحب شرکت‌های ممیزی انرژی می‌شود

۳

روستایی که تابستان را از نو تعریف می‌کند

هونجان؛ خنکای ناشناخته در حاشیه کویر

۶

پشت‌پرده «ال‌نینو» و روایت یک پاییز نامطمئن برای ایران

گرمای تابستان هنوز فروکش نکرده، اما بحثی که این روزها در محافل هواشناسی و مدیریت بحران ایران داغ شده، نه دمای هوا، بلکه آینده بارش‌هاست؛ پاییزی که گفته می‌شود می‌تواند متفاوت باشد. از جنوب کشور...

۷

تجرد قطعی؛ چالش سبک زندگی نوظهور

افزایش شمار افراد مجرد در ایران، دیگر صرفاً یک عدد در گزارش‌های رسمی نیست؛ بلکه نشانه‌ای از تغییرات عمیق در لایه‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی کشور است. آمارهای منتشرشده نشان می‌دهد بیش از ۱۸ میلیون نفر در ایران هرگز ازدواج نکرده‌اند و در کنار آن، میلیون‌ها نفر نیز به دلیل...

۵

روایت ناتمام حمل و نقل عمومی شیراز از وعده تا واقعیت شهری که همه را جابه‌جا نمی‌کند

در شیراز، شهر شعر و گردشگری، مسئله‌ای هست که نه در بروشورهای شهری دیده می‌شود و نه در تصاویر کارت‌پستالی: رفت‌وآمد. نه برای همه، بلکه برای کسانی که بدن‌شان با استانداردهای غالب شهر...

۲

روایت ناتمام حمل و نقل عمومی شیراز از وعده تا واقعیت

شهری که همه را جابه جانی کند

گلناز قدیری

در شیراز، شهر شعرو گردشگری، مسئله ای هست که نه دربروشورهای شهری دیده می شود و نه در تصاویر کارت پستالی: رفت و آمد. نه برای همه، بلکه برای کسانی که بدن شان با استانداردهای غالب شهر همخوان نیست. اینجا، حمل و نقل عمومی برای بخشی از شهروندان نه یک امکان، بلکه یک معضل روزمره است؛ معضلی که در ساده ترین شکل خود، در عددی خلاصه می شود: ۹ ون. روز گذشته «ایرنا» گفت وگویی از رئیس شورای هماهنگی تشکلهای غیردولتی معلولین استان فارس منتشر کرد که این مقام مسئول گفته است: «در حال حاضر تنها ۹ دستگاه ون مناسب سازی شده در سطح شهر فعالیت می کنند، در حالی که این تعداد با نیاز واقعی جامعه هدف فاصله بسیار زیادی دارد.»

عدد، کوچک است اما معنایش بزرگ؛ ۹ خودرو برای جمعیتی که برآورد دقیقش حتی در سطح ملی هم محل اختلاف است، اما تخمین ها نشان می دهد بین ۴ تا ۱۴ درصد جمعیت کشور را شامل می شود. اگر همین نسبت را به شهری مانند شیراز تعمیم دهیم، با هزاران نفر مواجهیم که سهم شان از ناوگان ویژه، تنها همین تعداد محدود است. شکافی که از همین جا آغاز می شود.

■ شهر از نگاه کسی که نمی تواند سوار شود

مسئله حمل و نقل برای افراد دارای معلولیت، از نقطه ای شروع می شود که برای دیگران بدیهی است: رسیدن از مبدأ به مقصد. اما برای بسیاری، این مسیر اصلاً شکل نمی گیرد. روایت هایی که در گزارش های رسمی و غیررسمی آمده، تصویر مشترکی دارند؛ ایستادن های طولانی، رد شدن اتوبوس ها، رانندگانی که عجله دارند و رمپ هایی که یا باز نمی شوند یا اساساً وجود ندارند.

در چنین شرایطی، شهر به مجموعه ای از موانع تبدیل می شود. نه فقط به خاطر کمبود تجهیزات، بلکه به خاطر کار نکردن همان امکانات محدود موجود. تجربه ای که در گزارش های ملی هم تأیید شده؛ جایی که حتی اتوبوس های دارای رمپ، در عمل به دلیل ناآشنایی راننده یا خرابی تجهیزات، بلااستفاده می مانند.

این یعنی مسئله فقط «کمبود» نیست، بلکه «کارکرد» هم هست. شهری که ظاهراً چیزی را دارد، اما در عمل ندارد.

■ ۹ ون؛ نماد یک سیاست ناتمام

در میان همه مصادیق کمبود، ون های مناسب سازی شده به نماد وضعیت موجود تبدیل شده اند. ۹ دستگاه برای شهری با وسعت و جمعیت شیراز، نه فقط نا کافی، بلکه تقریباً نمادین است. فعالان این حوزه می گویند حداقل نیاز، رسیدن به حدود ۵۰ دستگاه است؛ عددی که خود هم فاصله زیادی با استانداردهای جهانی دارد.

اما مسئله فقط تعداد نیست. کارکرد این ون ها هم خود داستان دیگری است. این خودروها بیشتر برای

نیازهای ضروری استفاده می شوند؛ بیمارستان، دانشگاه، اداره. یعنی حتی در صورت دسترسی، استفاده از آن ها به تفریح یا زندگی روزمره عادی نمی رسد. حمل و نقل، در اینجا، به حداقل های بقا تقلیل یافته است. در واقع، اینجا با نوعی «اقتصاد کمبود» مواجهیم؛ جایی که افراد مجبورند بین نیازهای خود اولویت بندی کنند، چون سیستم پاسخگوی همه نیست.

■ قانون هست، شهر نیست

اگر به متون قانونی نگاه کنیم، تصویر کاملاً متفاوت است. طبق قانون حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت، شهرداری ها مکلف به مناسب سازی کامل ناوگان حمل و نقل و ایجاد سامانه های ویژه هستند. حتی تأکید شده که کارکنان باید آموزش ببینند تا بتوانند خدمات مناسب ارائه دهند.

در آیین نامه های اجرایی نیز «دسترس پذیری» مفهومی گسترده تعریف شده؛ از حمل و نقل گرفته تا محیط شهری و اطلاعات، همه باید برای مشارکت برابر فراهم شوند.

اما فاصله میان این چارچوب حقوقی و واقعیت خیابان، همان جایی است که بحران شکل می گیرد. قوانین، تصویر یک شهر فراگیر را ترسیم می کنند، اما شهر واقعی، هنوز با آن فاصله دارد.

■ مناسب سازی؛ پروژه ای که نیمه تمام مانده

شهرداری شیراز در سال های اخیر اقداماتی انجام داده: مناسب سازی صدها ایستگاه، ایجاد مسیرهای ویژه نابینایان، اصلاح پیاده روها. این اقدامات، در نگاه اول، نشانه ای از حرکت به سمت شهر دسترس پذیر است.

اما مسئله، همان چیزی است که کارشناسان «زنجیره دسترسی» می نامند. دسترس پذیری، یک حلقه واحد نیست؛ یک مسیر پیوسته است. از خانه تا ایستگاه، از ایستگاه تا وسیله نقلیه، و از آنجا تا مقصد. اگر یک حلقه از این زنجیره قطع باشد، کل سیستم نا کارآمد می شود.

در شیراز، به نظر می رسد این زنجیره هنوز کامل

نشده. ایستگاه ممکن است مناسب باشد، اما اتوبوس نه. اتوبوس ممکن است تجهیزاتی داشته باشد، اما راننده همکاری نکند. یا مسیر منتهی به ایستگاه، خود مانعی جدی باشد. نتیجه، همان چیزی است که در تجربه زیسته افراد دیده می شود: ناتوانی در استفاده مستقل از شهر.

■ حمل و نقل، فقط جابه جایی نیست

در ادبیات توسعه، حمل و نقل عمومی فقط یک خدمت زیرساختی نیست؛ بلکه ابزاری برای توزیع فرصت هاست. وقتی دسترسی به حمل و نقل محدود می شود، در واقع دسترسی به آموزش، اشتغال و خدمات درمانی هم محدود می شود. برای افراد دارای معلولیت، این اثر مضاعف است. بسیاری از آن ها در دهک های پایین درآمدی قرار دارند و همزمان هزینه های اضافی درمان و توانبخشی را هم متحمل می شوند. در چنین شرایطی، نبود حمل و نقل مناسب، عملاً آن ها را از چرخه اقتصادی و اجتماعی کنار می زند.

این همان چیزی است که برخی گزارش ها از آن به عنوان «حبس خانگی ناخواسته» یاد می کنند؛ وضعیتی که در آن، فرد نه به خاطر انتخاب، بلکه به خاطر نبود زیرساخت، از حضور در جامعه محروم می شود.

■ فرهنگ خدمات؛ حلقه فراموش شده

یکی از نکات مهمی که در روایت ها تکرار می شود، رفتار رانندگان است. حتی در مواردی که امکانات وجود دارد، همکاری انسانی تعیین کننده است. باز کردن رمپ، صبر برای سوار شدن یک مسافر، یا حتی توقف در ایستگاه، می تواند تجربه ای را کاملاً تغییر دهد. اینجا، مسئله از زیرساخت فراتر می رود و به فرهنگ خدمات می رسد. آموزشی که در قوانین بر آن تأکید شده، اما به نظر می رسد در اجرا به طور کامل نهادینه نشده است. در واقع، دسترس پذیری فقط فنی نیست؛ اجتماعی هم هست.

■ شهر برای همه یا شهر برای اکثریت؟

شعار «شهر برای همه» سال ها است در ادبیات

مدیریت شهری تکرار می شود. اما پرسش اینجاست: این «همه» دقیقاً شامل چه کسانی است؟

وقتی یک شهروند برای سوار شدن به اتوبوس باید چندین بار تلاش کند، یا برای رسیدن به یک قرار پزشکی به سیستم محدود و نا کافی ون ها وابسته باشد، این «همه» عملاً به «اکثریت» تقلیل پیدا می کند.

مسئله شیراز، در این معنا، فقط یک مسئله محلی نیست. بلکه نمونه ای از یک چالش گسترده تر در شهرهای ایران است؛ جایی که توسعه زیرساخت ها، همگن و فراگیر پیش نرفته و برخی گروه ها در حاشیه آن باقی مانده اند.

■ شکاف میان برنامه و زندگی روزمره

اگر بخواهیم تصویر دقیقی از وضعیت ارائه دهیم، باید دو سطح را از هم تفکیک کنیم: سطح برنامه ریزی و سطح تجربه. در سطح اول، اسناد، قوانین و پروژه ها وجود دارند. در سطح دوم، زندگی روزمره شهروندان. در شیراز، این دو سطح هنوز بر هم منطبق نشده اند. پروژه های مناسب سازی انجام شده، اما تجربه کاربران نشان می دهد که این اقدامات کافی نیست. ناوگان وجود دارد، اما پاسخگو نیست. قوانین هست، اما ضمانت اجرا ضعیف است. این شکاف، همان جایی است که ناراضیاتی شکل می گیرد.

■ آینده ای که به تصمیم امروز وابسته است

مسئله حمل و نقل افراد دارای معلولیت در شیراز، نه پیچیده است و نه حل نشدنی. تجربه شهرهای دیگر نشان می دهد که با ترکیبی از سرمایه گذاری، نظارت و آموزش، می توان به سطح قابل قبولی از دسترس پذیری رسید.

اما شرط اول، به رسمیت شناختن مسئله است؛ نه به عنوان یک مطالبه رفاهی، بلکه به عنوان یک حق. حتی که در قوانین هم به آن تصریح شده، اما در عمل هنوز محقق نشده است.

افزایش تعداد ون ها، نوسازی ناوگان، آموزش رانندگان و تکمیل زنجیره دسترسی، همه راهکارهایی شناخته شده اند. مسئله، اراده اجرای آن ها است.

■ جمع بندی؛ عددی کوچک، مسئله ای بزرگ

۹ ون، در نگاه اول فقط یک عدد است. اما در واقع، خلاصه ای از یک وضعیت است؛ وضعیتی که در آن، شهر برای همه طراحی نشده و بخشی از شهروندان، برای انجام ساده ترین کارها، با موانع متعدد روبه رو هستند.

این گزارش، بیش از آنکه درباره کمبود خودرو باشد، درباره کمبود نگاه است. نگاهی که اگر تغییر نکند، حتی با افزایش تعداد ون ها هم مسئله به طور کامل حل نخواهد شد.

شیراز، مانند بسیاری از شهرهای دیگر، در میانه یک انتخاب قرار دارد: ادامه مسیر فعلی، یا حرکت به سمت شهری که واقعاً برای همه باشد. انتخابی که نتیجه اش، نه در اسناد، بلکه در خیابان ها دیده خواهد شد.

مدیر روابط عمومی شهر نمایشگاهی اصفهان:

نمایشگاه لوستر، چراغ‌های تزیینی و فرش ماشینی اصفهان از ۲۶ مرداد برگزار می‌شود

مدیر روابط عمومی شهر نمایشگاهی اصفهان از برگزاری پانزدهمین نمایشگاه لوستر و یازدهمین نمایشگاه فرش ماشینی از بیست‌وششم تا سی‌ام مرداد خبر داد و گفت: این رویداد با حضور ۳۱ مشارکت‌کننده از چهار استان، به معرفی دستاوردهای صنایع روشنائی، فرش و دکوراسیون می‌پردازد. رضا احمدی در گفت‌وگو با خبرنگار ایمن‌اظهار کرد: پانزدهمین نمایشگاه تخصصی لوستر و چراغ‌های تزیینی و یازدهمین نمایشگاه فرش ماشینی از بیست‌وششم تا سی‌ام مرداد سال جاری در محل دائمی شهرنمایشگاهی اصفهان برگزار می‌شود. وی افزود: این دو رویداد تخصصی با حضور ۳۱ مشارکت‌کننده از استان‌های اصفهان، تهران، یزد و خراسان رضوی در فضایی بیش از هشت هزار متر مربع برپا خواهد شد و علاقه‌مندان می‌توانند هم‌روزه از ساعت ۱۶:۰۰ تا ۲۲:۰۰ از این نمایشگاه‌ها بازدید کنند. مدیر روابط عمومی شهر نمایشگاهی اصفهان با اشاره به ویژگی‌های این دوره از نمایشگاه‌ها تصریح کرد: بازگشت نمایشگاه تخصصی فرش ماشینی به اصفهان پس از هفت سال، یکی از مهم‌ترین اتفاقات این دوره به‌شمار می‌رود و فرصت مناسبی برای معرفی توانمندی‌های تولیدکنندگان، توسعه تعاملات تجاری و ایجاد ارتباط مستقیم میان فعالان صنعت و بازار فراهم می‌کند. احمدی ادامه داد: نمایشگاه لوستر و چراغ‌های تزیینی نیز با رویکردی تولیدمحور برگزار می‌شود و تولیدکنندگان و فعالان این صنعت، جدیدترین محصولات، فناوری‌ها و طراحی‌های خود را در حوزه تجهیزات روشنائی، لوستر، چراغ‌های تزیینی و دکوراسیون داخلی در معرض دید بازدیدکنندگان قرار خواهند داد.

مصوبات کمیته استانی به ۲۴۰ درصد سهمیه ابلاغی رسید

مصوبات تسهیلات تبصره ۱۸ در اصفهان به ۲۴۰ درصد سهمیه ابلاغی رسید. به گزارش خبرنگاری صداوسیما، مرکز اصفهان؛ مدیرکل امور اقتصادی و دارایی استان اصفهان گفت: عملکرد استان در اجرای تسهیلات موضوع تبصره ۱۸ قانون بودجه سال ۱۴۰۲ مطلوب بوده، به گونه‌ای که مصوبات کمیته استانی به ۲۴۰ درصد سهمیه ابلاغی رسید و برای ۹۵ درصد سهمیه نیز قرارداد پرداخت تسهیلات منعقد شده است. ناصر یارمحمدیان افزود: سهمیه ابلاغی استان برای اجرای این قانون ۱۰ هزار و ۱۸۳ میلیارد ریال بود که بر اساس ارزیابی‌های انجام شده، میزان مصوبات کمیته استانی به ۲۴۰ درصد این سهمیه رسید. وی با اشاره به عملکرد بانک‌های عامل گفت: پست بانک با تحقق ۱۷۳ درصدی پرداخت تسهیلات نسبت به سهمیه، بهترین عملکرد را در میان بانک‌های عامل استان داشته است. مدیرکل امور اقتصادی و دارایی اصفهان افزود: بانک رفاه کارگران با تحقق ۱۰۰ درصدی و بانک صنعت و معدن با ۹۶ درصد، در رتبه‌های بعدی از نظر پرداخت تسهیلات قرار دارند. وی گفت: نتایج به‌دست‌آمده بیانگر عملکرد مناسب استان اصفهان در شناسایی، بررسی، تصویب و انعقاد قرارداد طرح‌های مشمول تبصره ۱۸ است و روند اجرای این تسهیلات در مسیر مطلوبی قرار دارد.

اصفهان صاحب شرکت‌های ممیزی انرژی می‌شود

به‌منظور ارائه خدمات بهتر به صنایع، استان اصفهان صاحب شرکت‌های ممیزی انرژی می‌شود. به گزارش خبرنگاری صداوسیما، مرکز اصفهان؛ معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری اصفهان در حاشیه نخستین جلسه شورای استاندارد استان با اشاره به اهمیت ممیزی انرژی در صنایع گفت: این جلسه، نخستین نشست شورای استاندارد استان در دولت جدید بود که در آن گزارشی مفصل از اقدامات انجام‌شده و برنامه‌های پیش‌رو ارائه شد. کوروش خسروی افزود: یکی از موضوعات مهمی که در این جلسه به‌طور جدی مورد بررسی قرار گرفت، نبود شرکت‌های ممیزی انرژی در استان بود؛ موضوعی که برای استانی با جایگاه صنعتی اصفهان یک نقص جدی محسوب می‌شود. معاون هماهنگی امور اقتصادی استانداری اصفهان با بیان اینکه اصفهان صنعتی‌ترین استان کشور است، گفت: استانی که حدود ۱۲ درصد صنعت کشور را بر عهده دارد، نباید برای دریافت خدمات تخصصی ممیزی انرژی و استانداردسازی در این حوزه، ناچار به استفاده از شرکت‌های خدمات مهندسی خارج از استان باشد. خسروی ادامه داد: در جلسه شورای استاندارد مقرر شد با پیگیری دستگاه‌های مسئول، زمینه ایجاد و فعالیت شرکت‌های ممیزی انرژی در داخل استان فراهم شود تا صنایع اصفهان بتوانند خدمات موردنیاز خود را در همین استان دریافت کنند. وی گفت: بر اساس قول و تعهد مطرح‌شده در این جلسه، سال ۱۴۰۵ باید آخرین سالی باشد که استان با مشکل نبود شرکت‌های ممیزی انرژی مواجه است و امیدواریم این نقیصه در زمان‌بندی تعیین‌شده برطرف شود.

مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان فارس:

فروشگاه‌های کالابری فارس تا آذر فرصت اتصال به صندوق فروشگاه‌های دارند

در روز پانزدهم هر ماه دریافت می‌کنند. بیاری ادامه داد: سرپرستان خانوار با رقم پایانی کد ملی ۳ تا ۶، روز بیست‌وپنجم هر ماه و سرپرستان خانوار با رقم پایانی کد ملی ۷ تا ۹ نیز در روز پنجم ماه بعد اعتبار کالابری خود را دریافت خواهند کرد. وی اضافه کرد: پنجشنبه ۱۵ مرداد ۱۴۰۵، سیزدهمین مرحله شارژ کالابری انجام شد و اعتبار خانوارهای دارای رقم پایانی کد ملی ۱۰ و ۲، خانوارهای تحت پوشش نهادهای حمایتی و نیروهای مسلح به حساب آنان واریز شد. مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان فارس با اشاره به گستردگی شبکه فروشگاه‌های طرح کالابری بیان کرد: خانوارها می‌توانند کالاهای مورد نیاز خود را از فروشگاه‌های متصل به درگاه طرح کالابری شامل فروشگاه‌های زنجیره‌ای، فروشگاه‌های خرد، پروتئین‌فروشی‌ها و تعاونی‌های مصرف شهری، روستایی و عشایری تهیه کنند. بیاری افزود: اکنون بیش از ۱۳ هزار فروشگاه در سطح استان فارس در اجرای طرح کالابری الکترونیکی مشارکت دارند. وی تصریح کرد: برنج، روغن، ما کارونی، قند و شکر، حبوبات، خرما، شیر، ماست، پنیر، گوشت قرمز، گوشت سفید شامل مرغ، بوقلمون، ماهی و میگو، تن ماهی و انواع میوه و سبزیجات از جمله اقلام مشمول طرح کالابری الکترونیکی است.

مدیریت مصرف و زیرساخت‌های نوین، فارس را از بحران آب و برق عبور داد

معاون هماهنگی امور عمرانی استاندار فارس با اعلام کاهش چشمگیر خاموشی‌های برق و عبور موفقیت‌آمیز از پیک تابستان، گفت: تلفیق برنامه‌های مدیریت مصرف با توسعه نیروگاه‌ها و پروژه‌های زیرساختی آب، موجب شد استان بدون تنش جدی، فصل گرما را پشت سر بگذارد؛ هرچند تداوم این شرایط، نیازمند همراهی مستمر مردم در رعایت الگوی مصرف است. محمودرضایی کوچی در گفت‌وگو با ایرنا در تشریح آخرین وضعیت تامین انرژی و منابع آبی استان اظهار کرد: هم‌اکنون میزان قطعی برق در استان، چه در بخش صنعت و چه در بخش خانگی، به حداقل رسیده است که این موضوع حاصل مجموعه‌ای از اقدامات برنامه‌ریزی‌شده در سطح استان و همچنین سیاست‌های ملی در حوزه انرژی به شمار می‌رود. وی افزود: وارد مدار شدن نیروگاه‌های جدید در کشور، اجرای برنامه‌های مدیریت مصرف، صرفه‌جویی شهروندان و رعایت الگوی مصرف برق، از مهم‌ترین عواملی بوده که به کاهش خاموشی‌ها و پایداری شبکه برق کمک کرده است. معاون هماهنگی امور عمرانی استاندار فارس با اشاره به برگزاری مستمر جلسات کارگروه مدیریت مصرف انرژی استان، تصریح کرد: اولویت‌بندی در مدیریت مصرف و توزیع بهینه انرژی، یکی از محورهای اصلی این جلسات است و تصمیمات اتخاذشده در این کارگروه، نقش مؤثری در عبور استان از دوره اوج مصرف برق داشته است.

شیراز- مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان فارس با اشاره به ابلاغ دستورالعمل جدید ساماندهی تراکشن‌های فروشگاه‌ها، از تعیین مهلت پایان آذرماه برای اتصال فروشگاه‌های خرد به صندوق فروشگاه‌های خبر داد و این اقدام را گامی در راستای افزایش شفافیت و ارتقای نظارت بر طرح کالابری الکترونیکی عنوان کرد.

به گزارش خبرنگار ایرنا، سعید بیاری، در گفت‌وگو با خبرنگاران، همچنین از تغییر زمان‌بندی شارژ اعتبار کالابری و واریز مرحله چهارم «کارت امید مادر» خبر داد و این مجموعه اقدامات را در راستای افزایش کیفیت خدمات، ارتقای امنیت غذایی خانوارها و شفافیت بیشتر در اجرای طرح‌های حمایتی دانست.

■ زمان‌بندی جدید شارژ کالابری

وی با اعلام تغییر زمان‌بندی واریز اعتبار کالابری الکترونیکی افزود: از این پس فرآیند واریز اعتبار به حساب سرپرستان خانوار در سه بازه زمانی شامل روزهای پانزدهم و بیست‌وپنجم هر ماه و همچنین پنجم ماه بعد انجام می‌شود. مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان فارس گفت: بر این اساس، سرپرستان خانواری که رقم آخر کد ملی آنان ۱۰ و ۲ است، به همراه خانوارهای تحت پوشش کمیته امداد امام خمینی (ره)، سازمان بهزیستی و همچنین خانوارهای نیروهای مسلح، اعتبار خود را

کارت‌های سوخت اضطراری در هرمزگان از ۲۰ مرداد فعال می‌شود

استانداری هرمزگان در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: کارت‌های سوخت اضطراری در جایگاه‌های سوخت استان از تاریخ ۲۰ مردادماه فعال می‌شود.

به گزارش ایرنا از روابط عمومی استانداری هرمزگان، در این اطلاعیه آمده است: با توجه به تصمیمات اتخاذ شده در کارگروه مدیریت سوخت، عرضه بنزین در جایگاه‌های فرآورده‌های نفتی تا تاریخ ۲۰ مرداد ۱۴۰۵، همچنان با استفاده از سهمیه کارت‌های شخصی انجام خواهد شد.

در ادامه این اطلاعیه آمده است: عرضه بنزین با استفاده از کارت‌های اضطراری، در جایگاه‌های واقع در حومه شهر و همچنین در محورهای اصلی ورودی و خروجی استان برقرار خواهد بود. به گزارش ایرنا، مشکل صف‌های بنزین در بندرعباس و برخی شهرهای استان هرمزگان که موجب نارضایتی مردم شده است از حدود سه سال قبل و با جمع آوری کارت آزاد جایگاه‌ها آغاز شد، اما از حدود چهار ماه قبل این موضوع به یک بحران تبدیل شد و وضعیت صف‌های بنزین در بندرعباس و سایر شهرهای هرمزگان در کانون توجه قرار گرفت.

نمایندگان مجلس، استاندار و دیگر مسئولان افزایش سهمیه بنزین شهروندان هرمزگان و افزودن سهمیه آزاد به کارت رانندگان را از جمله راهکارهای حل این موضوع اعلام کرده‌اند.

مدیرعامل صندوق توسعه مسکن:

تکمیل ۱۶۰ هزار واحد مسکونی در دستور کار است

پاسخگو، ۸۶ درصد منابع با نکول مواجه شده و بر نمی گشت. در واقع نه ذی نفعان از پرداخت تسهیلات مطلع بودند و آن را کمک بلاعوض دولت می پنداشتند و نه پیمانکار انگیزه تمام کردن پروژه را داشت؛ زیرا ریسک پروژه به کارفرما منتقل می شد و بیش از ۹۰ درصد قراردادها به صورت فهرست بهایی منعقد شده بود که مشمول تعدیل و افزایش قیمت می شد. وی تأکید کرد: با تشخیص این آسیب و طبق دستور و رویکرد وزیر راه و شهرسازی، منابع را افزایش دادیم و سرانه قرض الحسنه ۲۰۰ میلیون تومانی را با بازپرداخت و تقسیط ۲۴ ماهه به خود متقاضیان واگذار کردیم تا به پروژه تزریق کنند. این کار مانع از معطل ماندن پروژه هایی می شود که به پیشرفت ۱۰۰ درصدی رسیده اند؛ اما به دلیل عدم توافق و تحویل، بلااستفاده مانده اند.

مختاری اظهار داشت: ما هر سه ماه یک بار ظرفیت سنجی می کنیم و به پروژه های قابل تحویل منابع می دهیم. هرچند منابع فعلی کافی نیست، اما مطالبات بالقوه ای داریم که در صورت حمایت و وصول، می توانیم نقش موثرتری ایفا کنیم. مدیرعامل صندوق ملی مسکن درباره توزیع استانی منابع گفت: صندوق ملی مسکن ساختار استانی و شعبه ندارد و توزیع منابع بر اساس کد ملی افراد واجد شرایط در سامانه «تم» انجام می شود. ما سهمیه استانی تعریف نمی کنیم تا منابع محبوس نشوند؛ بنابراین اگر استانی مراجعه نکنند، سهمیه به پروژه های پیشرو در استان های دیگر داده می شود تا اثربخشی منابع حفظ شود.

تهران - مدیرعامل صندوق توسعه مسکن گفت: هدف گذاری امسال این صندوق، تکمیل و افتتاح ۱۶۰ هزار واحد مسکونی است که به این منظور تسهیلات قرض الحسنه ۲۰۰ میلیون تومانی به پروژه های با پیشرفت فیزیکی بالای ۸۰ درصد اختصاص می یابد.

خسرو مختاری در گفت و گو اختصاصی با خبرنگار اقتصادی ایرنا درباره اولویت بندی اختصاص منابع صندوق افزود: صندوق به عنوان یکی از حلقه های پایانی زنجیره تامین مسکن، به تسریع در تکمیل پروژه ها و تحویل آن ها کمک می کند. باتوجه به تکانه های اقتصادی، تورم و نوسان در آورده متقاضیان و هزینه ها، صندوق منابع خود را به صورت تسهیلات قرض الحسنه ۲۰۰ میلیون تومانی به پروژه هایی اختصاص می دهد که پیشرفت فیزیکی آن ها در سامانه «تم» وزارت راه و شهرسازی بالای ۸۰ درصد باشد. وی گفت: هدف گذاری امسال، تکمیل و افتتاح ۱۶۰ هزار واحد مسکونی است. بخشی از تسهیلات این واحدها در سال های گذشته پرداخت شده بود، اما از سال گذشته رویکرد صندوق تغییر کرد و تخصیص منابع از «پروژه» به «ذی نفعان پروژه» منتقل شد. مختاری تصریح کرد: این کار باعث شتاب گرفتن کار، تعیین تکلیف تعهدات و افزایش مشارکت، آورده و نظارت خود مردم شد و میان مثلث پیمانکار، مردم و ادارات کل راه و شهرسازی هم افزایی ایجاد کرد. مدیرعامل صندوق ملی مسکن بیان داشت: در رویکرد قبلی، منابع صندوق پرداخت می شد؛ اما به دلیل مشخص نبودن طرف

هزینه حمل قطعات خودرو ۱۰ برابر شد

مواد اولیه و قطعات به خودروسازان و قطعه سازان با تأخیر انجام شود. کارشناسان هشدار می دهند که ادامه این وضعیت می تواند موجب کمبود قطعات در خطوط تولید شده و در نهایت، افزایش تعهدات معوق خودروسازان در تحویل خودرو به مشتریان را به دنبال داشته باشد. در صنعتی که تولید به صورت زنجیره انجام می شود، حتی تأخیر در ورود یک قطعه می تواند فرآیند تولید یک خودرو را متوقف کند.

■ دپوی ۱۲ هزار کانتینر در بندر کراچی

در همین حال، شنیده ها حاکی از آن است که حدود ۱۲ هزار کانتینر حاوی کالاها و مواد اولیه مورد نیاز صنایع کشور در بندر کراچی پاکستان دپو شدند و هنوز امکان انتقال سریع آن ها به کشور فراهم نشده است. اگر این محموله ها در کوتاه مدت وارد چرخه تامین نشوند، بخشی از صنایع از جمله صنعت خودرو و قطعه سازی با کمبود مواد اولیه و قطعات وارداتی مواجه خواهند شد؛ موضوعی که می تواند بر نامه تولید ماه های آینده را تحت تأثیر قرار دهد.

■ افزایش پنج برابری هزینه حمل دریایی

علاوه بر مشکلات حمل ریلی، هزینه حمل و نقل دریایی نیز نسبت به گذشته حدود پنج برابر افزایش یافته است. این رشد هزینه، واردات مواد اولیه، قطعات نیمه ساخته و تجهیزات مورد نیاز خطوط تولید را با هزینه های بیشتری همراه کرده است. کارشناسان صنعت خودرو معتقدند ادامه این روند، علاوه بر افزایش هزینه تولید، فشار بیشتری بر سرمایه در گردش قطعه سازان وارد خواهد کرد؛ زیرا شرکت ها ناچار هستند هزینه بیشتری برای واردات مواد اولیه پرداخت کنند، در حالی که بازگشت سرمایه آنها با تأخیر انجام می شود.

■ رشد بی سابقه هزینه حمل قطعات و مواد اولیه

بررسی ها حاکی از آن است که طی هفته های اخیر هزینه حمل قطعات و مواد اولیه مورد نیاز صنعت خودرو رشد کم سابقه را تجربه کرده است؛ به گونه ای که در مسیر ریلی هزینه حمل نسبت به گذشته تا ۱۰ برابر افزایش یافته است. این در حالی است که خودروسازان و قطعه سازان هم اکنون نیز با افزایش هزینه های تولید، محدودیت های ارزی و مشکلات نقدینگی روبه رو هستند و رشد هزینه های لجستیکی فشار مضاعفی را به زنجیره تولید وارد کرده است.

فعالان این صنعت معتقدند افزایش هزینه های حمل و نقل، تنها به معنای رشد هزینه تمام شده تولید نیست، بلکه می تواند سرعت تامین قطعات و مواد اولیه را نیز کاهش دهد و بر نامرئیزی تولید را با اختلال مواجه کند.

■ ترافیک حمل و نقل ریلی، مانعی برای تامین به موقع قطعات

بر اساس اطلاعات دریافتی، شبکه حمل و نقل ریلی کشور نیز با تراکم بار و محدودیت ظرفیت روبه رو شده است. این موضوع موجب شده انتقال

جنجال «تشکر» یک مقام مسئول از زبان صنعتگران

کاهش خاموشی ها برای بخش تولید رضایت بخش نیست

صحبت های اخیر مدیرکل صمت استان تهران در مورد کاهش روزهای قطعی برق واحدهای تولیدی و تقدیر و تشکر از زبان تولیدکنندگان خطاب به رئیس جمهور و وزرا، مورد انتقاد صنعتگران واقع شده است.

به گزارش «بازار»؛ بعد از گلابه های صنعتگران به قطع برق بخش صنعت با دستور رئیس جمهور میزان قطع برق شهرک های صنعتی به یک روز در هفته کاهش یافته است. هرچند کاهش قطع برق از سه و دو روز به یک روز در هفته حجم فشارها بر بخش تولید را کاهش می دهد، اما همچنان تولیدکنندگان با این چالش دست و پنجه نرم می کنند. صحبت های اخیر محمود سیجانی، مدیرکل صنعت، معدن و تجارت استان تهران در این زمینه نیز صنعتگران را آزرده خاطر کرده است.

سیجانی در گفت و گویی تصویری گفته است که «بعد از اعتراض صنعتگران به قطعی برق واحدهای تولیدی در روز صنعت و معدن، رئیس جمهور دستور دادند برق مصرفی سایر بخش ها بیشتر مدیریت شود و قطع برق صنایع به حداقل برسد. در هفته های گذشته میزان قطع برق شهرک های صنعتی به سه روز در هفته می رسید که به یک روز در هفته کاهش یافته و جای تقدیر و تشکر دارد.»

سیجانی همچنین گفته است که «صنعتگران ما تقریباً به همین یک روز تعطیلی راضی هستند و با تغییر شیفت به روزهای تعطیل پنجشنبه و جمعه می توانند با حداکثر توان کار کنند. صنعتگران ما از این بابت از رئیس جمهور، وزیر صمت و وزیر نیرو قدردانی می کنند. امیدواریم در شرایط سختی که تولیدکنندگان با مشکلات ارزی، نقدینگی، تحریم ها و محاصره دریایی مواجه هستند، شاهد حتی یک روز قطع برق واحدهای تولیدی نباشیم و بتوانیم حداکثر حمایت را از صنعتگران داشته باشیم.»

صحبت های مدیرکل صمت استان تهران در شرایطی که خاموشی ها همچنان برقرار است با انتقاد فعالان بخش صنعت مواجه شده است. صنعتگران می گویند در شرایطی که میزان قطع برق از ۳۲ ساعت به ۱۶ ساعت رسیده، بحث تشکر از رئیس جمهور و وزرا قابلیت طرح ندارد و چرا از قول صنعتگران این صحبت ها مطرح می شود.

آنها می گویند وظیفه وزارت نیرو تامین برق است و باید به ظرفیت های برقی که فروخته متعهد باشد و عجیب است در وضعیتی که وزیر نیرو باید بابت ترک فعل و زیانی که متوجه ماشین آلات، مواد اولیه و تعهد بازار تولیدکنندگان شده، پاسخگو باشد، بحث تشکر و قدردانی مطرح می شود.

فعالان بخش تولید به مدیریت ضعیف مسئولان اشاره می کنند و می گویند آنها از این وضعیت راضی هستند نه صنعتگران و برای حفظ جایگاه مدیریتی خود چنین مباحثی را مطرح می کنند. تولیدکنندگان از مدیران دعوت می کنند که یک روز که برق شهرک های صنعتی قطع است به آنجا مراجعه کنند وضعیت تولید را با صدای آزاردهنده دیزل ژنراتورها و همچنین وضعیت سخت زندگی سرایدارها و خانواده های آنها را طی ۱۶ ساعت خاموشی برق را مشاهده کنند. ناراضیاتی فعالان بخش تولید صرفاً به وضعیت تامین برق محدود نمی شود. تغییر یکباره قیمت گازوئیل از ۳۰۰ تومان به ۳۰ هزار تومان به چالش عمده ای برای آنها تبدیل شده است. همچنین آنها از پرداخت قبوض برق نجومی و تهیه بنزین مورد نیاز با لیتری ۲۰ هزار تومان خبر می دهند.

علاوه بر این موارد، تعطیلی واحدهای تولیدی در روزی که برق قطع می شود و جایگزینی آن با روز تعطیل جمعه نیز به چالش دیگری برای صاحبان کسب و کار تبدیل شده است و این طور نیست که صرفاً با یک جایجایی مشکل حل شود. چرا که این موضوع نیازمند توافق با کارگران و همچنین رعایت قانون کار است. با حضور کارگران در روز جمعه کارفرما موظف به پرداخت مزد اضافه می شود که این به معنای افزایش هزینه های تولید است.

از فشارهای اقتصادی و تغییرات فرهنگی تا دگرگونی نهاد خانواده، همه چیز دست به دست هم داده تا «زندگی بدون ازدواج» در ایران امروز از یک وضعیت گذرا به یک الگوی پایدار نزدیک شود

تجرد قطعی؛ چالش سبک زندگی نوظهور

سمانه سلطانی

اصفهان - افزایش شمار افراد مجرد در ایران، دیگر صرفاً یک عدد در گزارش‌های رسمی نیست؛ بلکه نشانه‌ای از تغییرات عمیق در لایه‌های اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی کشور است. آمارهای منتشرشده نشان می‌دهد بیش از ۱۸ میلیون نفر در ایران هرگز ازدواج نکرده‌اند و در کنار آن، میلیون‌ها نفر نیز به دلیل طلاق یا فوت همسر در وضعیت تجرد زندگی می‌کنند. این ارقام در کنار روند افزایشی سن ازدواج و کاهش نرخ ازدواج‌های ثبت‌شده، حاکی از آن است که الگوی زیست خانوادگی در ایران در حال بازتعریف است.

در این میان، «تجرد قطعی» که در ادبیات جمعیت‌شناسی به افراد بالای ۴۰ یا ۵۰ سال بدون تجربه ازدواج اطلاق می‌شود، بیش از گذشته مورد توجه قرار گرفته است؛ پدیده‌ای که به گفته کارشناسان، از حالت استثنایی خارج شده و به یک روند قابل تداوم در جامعه تبدیل شده است.

■ میان اجبار و انتخاب؛ مرزهای مبهم یک تصمیم

امان... باطنی، جامعه‌شناس و پژوهشگر اجتماعی، در گفت‌وگو با ایرنا، تجرد قطعی را پدیده‌ای می‌داند که در مرز میان اجبار و انتخاب شکل می‌گیرد. به گفته او، «بسیاری از افراد علاقه‌مند به ازدواج هستند، اما شرایط اجتماعی و اقتصادی یا حتی ترس از مسئولیت، آن‌ها را از ورود به این مسیر بازمی‌دارد؛ به همین دلیل می‌توان گفت تجرد قطعی نوعی انتخاب اجباری است.» او معتقد است در بخشی از جامعه، این وضعیت به تدریج به یک سبک زندگی تبدیل شده است؛ به گونه‌ای که برخی افراد بدون پذیرش تعهد رسمی ازدواج، برای تأمین نیازهای عاطفی خود راهکارهای جایگزین تعریف کرده‌اند. این تغییر، به ویژه در میان نسل‌های جدید و در طبقات شهری، نمود بیشتری دارد.

در عین حال، برخی تحلیلگران اجتماعی تأکید می‌کنند که نباید این روند را صرفاً به تغییر ارزش‌ها نسبت داد؛ بلکه باید آن را در بستر محدودیت‌های واقعی زندگی امروز تحلیل کرد. از این منظر، تجرد نه یک انتخاب آزاد، بلکه پاسخی به شرایطی است که امکان انتخاب‌های دیگر را محدود کرده است.

■ تصویر آماری؛ واقعیتی که نمی‌توان نادیده گرفت

نگاهی دقیق‌تر به داده‌ها، ابعاد این پدیده را روشن‌تر می‌کند. بیش از ۷ میلیون زن زیر ۴۰ سال و حدود ۷.۷ میلیون زن زیر ۴۵ سال هرگز ازدواج نکرده‌اند. در میان مردان نیز بیش از ۹ میلیون نفر زیر ۴۰ سال و نزدیک به ۹.۸ میلیون نفر زیر ۴۵ سال در وضعیت مشابه قرار دارند.

با این حال، در سنین بالاتر، نسبت زنان مجرد به مراتب بیشتر از مردان است؛ موضوعی که به کاهش شانس ازدواج برای زنان و تثبیت تجرد قطعی در این گروه منجر می‌شود. این عدم توازن جنسیتی، یکی از چالش‌های مهم در تحلیل آینده این پدیده به شمار می‌رود.

در کنار این آمار، کاهش نرخ باروری، افزایش طلاق و رشد زندگی‌های تک‌نفره نیز به عنوان نشانه‌های مکمل، حکایت از تغییر الگوی خانواده در ایران دارد.

■ اقتصاد؛ موتور پنهان تغییرات اجتماعی

بسیاری از کارشناسان، اقتصاد را مهم‌ترین عامل در شکل‌گیری و گسترش تجرد قطعی می‌دانند. طی سال‌های اخیر، افزایش شدید هزینه‌های مسکن، رشد تورم، کاهش قدرت خرید و نااطمینانی نسبت به آینده شغلی، ازدواج را به تصمیمی پرهزینه و پرریسک تبدیل کرده است. در چنین شرایطی، جوانان با نوعی «محاسبه عقلانی» مواجه‌اند؛ محاسبه‌ای که در آن، هزینه‌های ازدواج و تشکیل خانواده از توان اقتصادی آنان فراتر می‌رود. نتیجه این وضعیت، به تعویق افتادن ازدواج و در بسیاری موارد، صرف‌نظر از آن است.

باطنی با اشاره به این مسئله، از مفهوم «هنجار پیری» یاد می‌کند و می‌گوید: «در شرایط بحران اقتصادی، هنجارهایی مانند ازدواج که زمانی بدیهی تلقی می‌شد، کارکرد خود را از دست می‌دهد

و دیگر الزام‌آور نیست.»

برخی اقتصاددانان نیز معتقدند که نسبت هزینه‌های شروع زندگی مشترک به درآمد جوانان طی یک دهه اخیر به‌طور قابل توجهی افزایش یافته و همین موضوع باعث شده است ازدواج از یک «مسیر طبیعی زندگی» به یک «پروژه دشوار اقتصادی» تبدیل شود.

■ خانواده؛ نهادی که کارکردش تغییر کرده است

در کنار اقتصاد، تغییر در کارکرد نهاد خانواده نیز نقش مهمی در گسترش تجرد دارد. باطنی با اشاره به پدیده «والدین هلیکوپتری» توضیح می‌دهد که حمایت‌های بیش از حد والدین، مانع از شکل‌گیری استقلال در فرزندان می‌شود و آنان را از پذیرش مسئولیت‌های زندگی مشترک دور می‌کند.

به گفته او، این نوع تربیت باعث می‌شود افراد دیرتر به بلوغ اجتماعی برسند و انگیزه کمتری برای ازدواج داشته باشند. از سوی دیگر، افزایش تجربه‌های ناموفق خانوادگی، به ویژه طلاق، نیز بر نگرش نسل جدید تأثیر گذاشته است.

پژوهش‌ها نشان می‌دهد فرزندان خانواده‌های دارای طلاق یا تنش‌های شدید خانوادگی، بیش از دیگران نسبت به ازدواج بدبین هستند. این بدبینی، در بسیاری موارد به کاهش تمایل به تشکیل خانواده منجر می‌شود.

■ شکاف نسلی؛ بازتعریف ارزش‌ها و اولویت‌ها

در سطح فرهنگی، شکاف میان نسل‌ها یکی از عوامل کلیدی در این تغییر است. نسل‌های جدید، بیش از گذشته بر استقلال فردی، کیفیت زندگی و تحقق خواسته‌های شخصی تأکید دارند و ازدواج را تنها یکی از گزینه‌های زندگی می‌دانند، نه یک ضرورت.

در چارچوب نظریه‌های جامعه‌شناسی تعارض، این تغییر به عنوان نتیجه تضاد میان ارزش‌های سنتی و مدرن تحلیل می‌شود. از سوی دیگر، در رویکرد تعامل‌گرا، تغییر شکل روابط اجتماعی - از جمله گسترش روابط غیررسمی - نشان‌دهنده تحول در معنای ازدواج است.

برخی جامعه‌شناسان معتقدند که مفهوم «تعهد» در ذهن نسل جدید تغییر کرده و دیگر الزاماً با ازدواج رسمی تعریف نمی‌شود؛ موضوعی که به

گسترش الگوهای جدید زیستی انجامیده است.

■ چالش‌های ویژه زنان در مسیر تجرد قطعی

یکی از ابعاد مهم این پدیده، تأثیر آن بر زنان است. آمارها نشان می‌دهد در سنین بالاتر، تعداد زنان مجرد بیشتر از مردان است و همین موضوع فرصت‌های ازدواج را برای آنان محدود می‌کند. در کنار این، فشارهای اجتماعی و فرهنگی نیز بر زنان مجرد بیشتر است. به گفته باطنی، تجرد قطعی برای زنان اغلب با برچسب‌ها و قضاوت‌های اجتماعی همراه است؛ موضوعی که می‌تواند پیامدهای روانی قابل توجهی به همراه داشته باشد.

برخی کارشناسان حوزه جنسیت نیز معتقدند که این فشارها، در کنار محدودیت‌های اقتصادی، باعث می‌شود زنان بیش از مردان در معرض آسیب‌های ناشی از تجرد قطعی قرار گیرند.

■ پیامدهای اجتماعی؛ از تنهایی فردی تا بحران‌های جمعیتی

گسترش تجرد قطعی، پیامدهایی فراتر از سطح فردی دارد. در سطح فردی، افزایش احساس تنهایی، انزوای اجتماعی و مشکلات روانی از جمله چالش‌های مطرح است.

در سطح کلان، این روند می‌تواند به افزایش سالمندان مجرد، کاهش نرخ باروری و تغییر ساختار جمعیت منجر شود. برخی کارشناسان هشدار می‌دهند که ادامه این وضعیت، می‌تواند در دهه‌های آینده به کاهش نیروی کار و افزایش فشار بر نظام رفاه اجتماعی بینجامد.

باطنی نیز با اشاره به این موضوع، از احتمال بروز «بحران سالمندان مجرد» سخن می‌گوید؛ بحرانی که می‌تواند یکی از چالش‌های جدی آینده جامعه ایران باشد.

■ سیاست‌گذاری؛ ضرورت نگاهی چندبعدی

کارشناسان بر این باورند که مواجهه با پدیده تجرد قطعی، نیازمند رویکردی جامع است. تمرکز صرف بر تشویق به ازدواج، بدون توجه به بسترهای اقتصادی و اجتماعی، نمی‌تواند مؤثر باشد.

بهبود شرایط اقتصادی، ایجاد فرصت‌های شغلی پایدار، کاهش هزینه‌های ازدواج، تقویت مهارت‌های زندگی و بازنگری در الگوهای تربیتی، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به تعدیل این روند کمک کند.

در عین حال، برخی تحلیلگران بر ضرورت پذیرش واقعیت‌های جدید اجتماعی تأکید دارند و معتقدند سیاست‌گذاری باید متناسب با تغییرات سبک زندگی، به دنبال ایجاد تعادل میان ارزش‌های سنتی و نیازهای جدید باشد.

در نهایت، آنچه امروز در قالب «تجرد قطعی» مشاهده می‌شود، نه یک پدیده مقطعی، بلکه نشانه‌ای از یک گذار اجتماعی است؛ گذاری که آینده خانواده ایرانی را با پرسش‌های جدی مواجه کرده و نیازمند بازاندیشی در سطوح مختلف سیاست‌گذاری و فرهنگی است.

روستایی که تابستان را از نو تعریف می‌کند

هونجان؛ خنکای ناشناخته در حاشیه کویر

پریا پارسادوست

در جغرافیایی که نام اصفهان اغلب با گرمای خشک، دشت‌های وسیع و تابستان‌های سوزان گره خورده، روستای هونجان یک استثناست؛ نقطه‌ای در جنوب این استان که اقلیمش با تصویر غالب از مرکز ایران تفاوت دارد. هونجان در محدوده شهرستان شهرضا و در دل ارتفاعات زاگرسی قرار گرفته و همین موقعیت جغرافیایی، آن را به یکی از خنک‌ترین نقاط اطراف اصفهان در فصل تابستان تبدیل کرده است. روستایی که نه فقط به خاطر طبیعتش، بلکه به واسطه ترکیب آرامش، آب جاری و فضای سبز، به تدریج در حال تبدیل شدن به مقصدی جدی برای سفرهای کوتاه تابستانی است.

آنچه هونجان را از بسیاری روستاهای دیگر متمایز می‌کند، پیش از هر چیز آب‌وهوای آن است. در حالی که دمای هوا در شهر اصفهان در تابستان به راحتی از مرزهای بالای ۳۰ و حتی ۴۰ درجه عبور می‌کند، هونجان به واسطه ارتفاع بیشتر و قرارگیری در منطقه‌ای کوهستانی، هوایی معتدل‌تر و در بسیاری از ساعات روز خنک دارد. این تفاوت دمایی، وقتی با جریان دائمی آب در چشمه‌ها و سایه درختان باغی ترکیب می‌شود، فضایی ایجاد می‌کند که برای مسافران، به‌ویژه در روزهای اوج گرما، حکم یک پناهگاه طبیعی را دارد. در واقع، هونجان را می‌توان در دسته مناطق ییلاقی قرار داد؛ مکان‌هایی که به‌طور سنتی برای گذران فصل گرم انتخاب می‌شوند.

اما جذابیت هونجان تنها به خنکای هوا محدود

نمی‌شود. بافت طبیعی این روستا، به‌ویژه در فصل بهار و تابستان، تصویری متفاوت از مرکز ایران ارائه می‌دهد. چشمه‌های متعدد که از دل کوه‌ها می‌جوشند، باغ‌هایی که در امتداد مسیرهای باریک شکل گرفته‌اند و رودهای کوچکی که در سکوت دره‌ها جریان دارند، همگی در کنار هم یک منظره پیوسته و زنده می‌سازند. در میان این جاذبه‌ها، زرچشمه یکی از شناخته‌شده‌ترین نقاط است؛ جایی که آب زلال از میان سنگ‌ها بیرون می‌آید و درختان بلند اطراف آن، محیطی خنک و دل‌نشین برای استراحت فراهم کرده‌اند. حضور گردشگران در این نقطه، به‌ویژه در روزهای تعطیل تابستان، نشان می‌دهد که این چشمه به یکی از کانون‌های اصلی جذب مسافر تبدیل شده

است.

در امتداد همین فضاها، مسیرهای طبیعی، مسیره‌های پیاده‌روی و طبیعت‌گردی نیز شکل گرفته‌اند. یکی از این مسیرها، راهی است که از حوالی اسفرجان تا هونجان امتداد دارد؛ مسیری که در طول آن، بیشه‌ها و جریان آب، همراه هم حرکت می‌کنند و تجربه‌ای آرام و تدریجی از طبیعت را به مسافر ارائه می‌دهند. این نوع مسیرها، برخلاف جاذبه‌های نقطه‌ای، به مسافر اجازه می‌دهند زمان بیشتری را در دل طبیعت بگذرانند و ارتباط عمیق‌تری با محیط برقرار کنند.

در کنار طبیعت، بافت روستا نیز بخشی از جذابیت هونجان است. کوچه‌های باریک، خانه‌هایی با معماری ساده و باغ‌هایی که به شیوه سنتی شکل گرفته‌اند،

مسئله انتقال چند اثر به کاخ سعدآباد نیست!

فرهنگی بازمی‌گردد. در نظام‌های حرفه‌ای موزه‌داری در جهان، تأکید بر پیوستگی میان بخش‌های مختلف - از مخازن و آزمایشگاه‌ها تا فضاهای پژوهشی و آموزشی - است. به بیان دیگر، آثار تاریخی در خلأ نگهداری نمی‌شوند، بلکه در تعامل با شبکه‌ای از دانش و تخصص معنا پیدا می‌کنند. از همین منظر، منتقدان این پرسش را مطرح می‌کنند که چگونه می‌توان از صیانت از هنرهای سنتی سخن گفت، در حالی که پیوند میان آثار، پژوهشگران و هنرمندان در معرض گسست قرار می‌گیرد.

همچنین در این نقد، به این نکته اشاره می‌شود که قانونی بودن یک تصمیم، لزوماً به معنای درست بودن آن از منظر فرهنگی نیست. تصمیم‌های حوزه میراث فرهنگی، علاوه بر طی مراحل اداری، نیازمند اجماع کارشناسی، ارزیابی دقیق پیامدها و توجه به سرمایه‌های ناملموس هستند. اگر هدف، حل مسائل اداری یا ساماندهی فضاهای سازمانی است، به اعتقاد این پژوهشگر، راهکارهای کم‌هزینه‌تری نیز وجود دارد و نباید بهای آن را از محل تضعیف یک مرکز تخصصی پرداخت.

در نهایت، خواسته اصلی منتقدان، توقف یا بازنگری در این تصمیم تا زمان روشن شدن ابعاد مختلف آن است. آنان تأکید می‌کنند که پیش از هر اقدام غیرقابل بازگشت، باید گزارش‌های کارشناسی منتشر شود، نظر متخصصان پژوهشگر اخذ گردد و پیامدهای فرهنگی و مدیریتی این جابه‌جایی به‌طور دقیق سنجیده شود. چرا که آنچه امروز در ظاهر به‌عنوان یک «انتقال» مطرح می‌شود، در واقع می‌تواند سرنوشت یکی از مهم‌ترین نهادهای حافظ دانش و تجربه هنرهای سنتی ایران را تحت تأثیر قرار دهد؛ نهادهای که حفظ آن، نه فقط یک مسئله اداری، بلکه یک ضرورت ملی و بین‌نسلی است.

تخصصی، تعامل با هنرمندان، مستندسازی و آموزش، در کنار نگهداری آثار، یک چرخه زنده فرهنگی را شکل داده است. جدا کردن آثار از این بستر، به‌زعم منتقدان، می‌تواند این چرخه را مختل کند و به تدریج کارکرد علمی و فرهنگی مجموعه را تضعیف سازد.

نگرانی دیگر، به مقصد این انتقال بازمی‌گردد. هرچند سعدآباد به‌عنوان یک مجموعه تاریخی شناخته‌شده مطرح است، اما پرسش‌هایی درباره ظرفیت واقعی آن برای نگهداری مجموعه جدید مطرح شده است؛ از جمله وضعیت مخازن، میزان انباشت آثار موجود، امکانات تخصصی و تناسب زیرساخت‌ها با نیازهای پژوهشگر. در این زمینه، تجربه‌های پیشین نیز به‌عنوان هشدار مطرح می‌شود؛ از جمله انتقال آثار موزه صنایع دستی ولنجک که به گفته برخی کارشناسان، در نهایت به انبار شدن و دور ماندن آثار از دسترس پژوهشگران انجامید.

میرادخانه‌ای در بخش دیگری از نقد خود، بر هویت ارگ آزادی تأکید می‌کند و می‌گوید این مکان صرفاً یک ساختمان اداری نیست، بلکه در طول سال‌ها به بستری برای شکل‌گیری و تداوم فعالیت‌های هنرهای سنتی تبدیل شده است. به همین دلیل، تقلیل آن به یک فضای اداری یا تخلیه کارکردهای تخصصی‌اش، به معنای نادیده گرفتن بخش مهمی از حافظه فرهنگی این مجموعه است. او حتی به تجربه انتقال پژوهشگر به اصفهان در اواخر دهه ۸۰ اشاره می‌کند که به گفته وی، با از دست رفتن بخشی از آثار نفیس همراه بود؛ تجربه‌ای که ضرورت احتیاط در تصمیم‌های مشابه را دوچندان می‌کند.

در سطحی کلان‌تر، این بحث به نحوه سیاست‌گذاری در حوزه میراث

حجت‌ا... مرادخانه‌ای، پژوهشگر صنایع دستی در یادداشتی که در اختیار «ایسنا» قرار داده، با انتقاد از انتقال اموال پژوهشگر هنرهای سنتی از ارگ آزادی به کاخ سعدآباد، تأکید می‌کند که مسئله پیش‌رو صرفاً جابه‌جایی چند اثر تاریخی نیست، بلکه با تصمیمی مواجه هستیم که می‌تواند به تضعیف یک نهاد ریشه‌دار و گسست در پیوند میان پژوهش، آموزش و میراث زنده فرهنگی منجر شود؛ نهادهای که طی دهه‌ها، نقش مهمی در حفظ و انتقال دانش هنرهای سنتی ایران ایفا کرده است.

در حالی که مسئولان میراث فرهنگی، از جمله معاون این حوزه، هدف از این انتقال را ارتقای شرایط نگهداری، افزایش امنیت و استانداردسازی عنوان کرده‌اند، منتقدان معتقدند این توضیحات کلی و فاقد پشتوانه شفاف کارشناسی است. به گفته حجت‌ا... مرادخانه‌ای، هنوز مشخص نیست ارزیابی‌های فنی که مبنای این تصمیم قرار گرفته، چه زمانی، توسط چه نهادی و با مشارکت کدام متخصصان انجام شده است. او تأکید دارد که انتشار عمومی این گزارش‌ها، حداقل انتظار جامعه تخصصی برای قضاوت درباره چنین تصمیم مهمی است.

در این میان، مسئله‌ای که بیش از همه مورد تأکید قرار می‌گیرد، تعریف محدود از «حفاظت» است. به باور این پژوهشگر، حفاظت از میراث فرهنگی تنها به معنای نگهداری فیزیکی آثار در شرایط استاندارد نیست، بلکه این آثار زمانی معنا پیدا می‌کنند که در بستر زنده‌ای از پژوهش، آموزش، تولید هنری و انتقال تجربه قرار داشته باشند. پژوهشگر هنرهای سنتی در ارگ آزادی، دقیقاً چنین کارکردی داشته؛ فضایی که در آن، کارگاه‌های

وقتی اقیانوس آرام، خلیج فارس را به هم می زند

پشت پرده «ال نینو» و روایت یک پاییز نامطمئن برای ایران

حدیث زاهدی

گرما تابستان هنوز فروکش نکرده، اما بحثی که این روزها در محافل هواشناسی و مدیریت بحران ایران داغ شده، نه دمای هوا، بلکه آینده بارش هاست؛ پاییزی که گفته می شود می تواند متفاوت باشد. از جنوب کشور، به ویژه هرمزگان، خبر آماده باش می رسد؛ جایی که مدیران محلی، از حالا سناریوی سیلاب را روی میز گذاشته اند. دلیل این حساسیت، پدیده ای است که هزاران کیلومتر آن سوتر، در اقیانوس آرام شکل می گیرد: ال نینو.

این گزارش، تلاشی است برای پاسخ به یک پرسش کلیدی: آیا واقعاً باید منتظر یک پاییز پر بارش در ایران بود، یا آنچه گفته می شود بیش از آنکه پیش بینی قطعی باشد، یک احتمال علمی است که هنوز می تواند تغییر کند؟

ال نینو؛ داستانی که از اقیانوس شروع می شود

ال نینو، در ساده ترین تعریف، گرم شدن غیرعادی آب های سطحی در بخش مرکزی و شرقی اقیانوس آرام است؛ اما این تعریف ساده، پشت خود یک شبکه پیچیده از تغییرات جوی را پنهان کرده است. وقتی این آب ها گرم می شوند، الگوی بادهای، فشار هوا و در نهایت مسیر حرکت سامانه های بارشی در کل کره زمین تغییر می کند.

به همین دلیل است که یک پدیده اقیانوسی می تواند همزمان باعث سیلاب در آمریکای جنوبی، خشکسالی در استرالیا و تغییر الگوی بارش در خاورمیانه شود. این همان چیزی است که هواشناسان به آن «دورپیوند» می گویند؛ ارتباطی که فاصله جغرافیایی را بی معنا می کند.

ال نینو معمولاً هر ۲ تا ۷ سال یک بار رخ می دهد و می تواند تا بیش از یک سال دوام داشته باشد. شدت آن هم ثابت نیست؛ از حالت ضعیف تا بسیار قوی، و همین شدت است که تعیین می کند اثرات آن در نقاط مختلف جهان تا چه حد محسوس باشد.

نشانه های امسال؛ یک ال نینوی قوی در راه است؟

بر اساس داده های اخیر اقلیمی و آنچه در گزارش های داخلی نیز بازتاب یافته، نشانه ها حاکی از شکل گیری یک ال نینوی نسبتاً قوی در سال جاری است. رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی نیز تأکید کرده که «به نظر می رسد» این پدیده در حال تقویت است و می تواند باعث شود بارش های پاییزی ایران از میانگین بلندمدت بیشتر باشد.

اما در همین گزاره، یک نکته مهم وجود دارد: «به نظر می رسد». در علم اقلیم شناسی، پیش بینی های فصلی همواره با عدم قطعیت همراه اند. به بیان دقیق تر، ال نینو احتمال وقوع برخی الگوهای جوی را افزایش می دهد، اما تضمینی برای تحقق آن ها نیست.

این یعنی حتی در صورت شکل گیری یک ال نینوی قوی، باز هم نمی توان با قطعیت گفت که همه مناطق ایران پاییز پر بارشی خواهند داشت.

جنوب ایران در خط مقدم تغییرات

با این حال، برخی مناطق بیش از دیگر نقاط در معرض تأثیر این پدیده قرار دارند. جنوب ایران، به ویژه استان هرمزگان، یکی از همین مناطق است. در

گزارش های میدانی، از آماده باش کامل دستگاه های اجرایی در این استان صحبت شده؛ از جلسات مدیریت بحران تا برنامه ریزی برای لایروبی مسیرها و تقویت زیرساخت ها.

این حساسیت بی دلیل نیست. ال نینو در بسیاری از موارد، با افزایش بارش های ناگهانی و رگباری در مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری همراه بوده است. در چنین شرایطی، بارش ها اگرچه ممکن است از نظر مجموع سالانه مفید باشند، اما از نظر زمانی و مکانی، به گونه ای رخ می دهند که خطر سیلاب را افزایش می دهند.

در هرمزگان، این نگرانی کاملاً ملموس است: بارانی که می تواند همزمان «نعمت» و «تهدید» باشد.

بارش بیشتر، اما نه لزوماً بهتر

یکی از سوءبرداشت های رایج درباره ال نینو این است که آن را معادل «سال پر بارش» می دانند. در حالی که واقعیت پیچیده تر است. ال نینو می تواند میانگین بارش را افزایش دهد، اما این افزایش لزوماً به معنای توزیع مناسب بارش نیست.

به عبارت دیگر، ممکن است بارش ها به جای آنکه در طول فصل پخش شوند، در چند رخداد شدید متمرکز شوند. نتیجه چنین الگویی، افزایش خطر سیلاب و در عین حال، تداوم تنش آبی در دوره های بدون بارش است.

این همان پارادوکسی است که در بسیاری از مناطق جهان دیده شده: سال هایی با بارش بالا، اما همچنان همراه با بحران آب.

تجربه های گذشته چه می گویند؟

برای درک بهتر آنچه ممکن است رخ دهد، نگاه به گذشته ضروری است. در دهه های اخیر، برخی از قوی ترین ال نینوها با رویدادهای حدی آب و هوایی همراه بوده اند. سیلاب های گسترده، رانش زمین، و در مقابل، در برخی مناطق، خشکسالی های شدید.

در ایران نیز، ارتباط میان ال نینو و بارش ها همیشه یکسان نبوده است. برخی سال ها با افزایش بارش همراه بوده اند و برخی دیگر تأثیر محسوسی نداشته اند. این تفاوت، به عوامل دیگری مانند نوسانات منطقه ای جو، موقعیت جت استریم و حتی دمای آب های اطراف ایران بستگی دارد.

به همین دلیل است که کارشناسان تأکید می کنند ال نینو تنها یکی از بازیگران صحنه اقلیم است، نه تنها عامل تعیین کننده.

روایت رسمی؛ میان امید و احتیاط

آنچه در اظهارات مسئولان دیده می شود، نوعی دوگانگی است: از یک سو، اشاره به احتمال بارش های بهتر از نرمال، و از سوی دیگر، تأکید بر آمادگی برای بدترین سناریو.

در هرمزگان، این رویکرد به وضوح دیده می شود. از یک طرف، بارش های بیشتری می تواند به بهبود شرایط کشاورزی کمک کند؛ از طرف دیگر، اگر این بارش ها مدیریت نشوند، می توانند به سیلاب های ویرانگر تبدیل شوند.

حتی در سطح مدیریت شهری و بندری، سناریوهای بحران در حال بررسی است. از پاکسازی کانال ها گرفته تا آماده سازی تجهیزات امدادی و هماهنگی میان نهادهای، همه نشان می دهد که نگاه غالب، پیشگیرانه است.

آیا همه ایران پر بارش خواهد بود؟

پاسخ کوتاه: نه لزوماً.

ایران کشوری با تنوع اقلیمی بالاست، و تأثیر ال نینو در مناطق مختلف آن متفاوت است. معمولاً جنوب و جنوب غرب کشور بیشترین تأثیر را می پذیرند، در حالی که مناطق مرکزی و شرقی ممکن است تغییرات کمتری را تجربه کنند.

حتی در صورت افزایش بارش، این افزایش می تواند در برخی مناطق محسوس و در برخی دیگر ناچیز باشد. بنابراین، تعمیم یک پیش بینی کلی به کل کشور، می تواند گمراه کننده باشد.

علم پیش بینی؛ میان قطعیت و احتمال

یکی از نکات مهم در این بحث، درک ماهیت پیش بینی های اقلیمی است. برخلاف پیش بینی های کوتاه مدت هواشناسی، پیش بینی های فصلی بر اساس احتمالات هستند، نه قطعیت ها.

وقتی گفته می شود «احتمال بارش بیشتر از نرمال وجود دارد»، به این معناست که شرایط به گونه ای است که این سناریو محتمل تر شده، نه اینکه حتماً رخ خواهد داد.

این تفاوت، در تصمیم گیری ها اهمیت زیادی دارد. زیرا سیاست گذاری باید بر اساس آمادگی برای سناریوهای مختلف باشد، نه اتکا به یک پیش بینی قطعی.

ال نینو و تغییر اقلیم؛ یک هم افزایی نگران کننده

در سال های اخیر، یک عامل دیگر هم به این معادله اضافه شده: تغییر اقلیم. گرم شدن زمین، می تواند شدت و الگوی اثرگذاری ال نینو را تغییر دهد.

برخی مطالعات نشان می دهد که در شرایط اقلیم گرم تر، رویدادهای حدی (چه بارش های شدید و چه خشکسالی ها) می توانند شدیدتر شوند. این یعنی حتی اگر ال نینو پدیده ای طبیعی باشد، اثرات آن در دنیای امروز می تواند متفاوت از گذشته باشد.

برای کشوری مانند ایران، که همزمان با بحران آب و افزایش دما مواجه است، این موضوع اهمیت دوچندان دارد.

جمع بندی؛ پاییزی میان امید و ریسک

آنچه از مجموع داده ها و تحلیل ها برمی آید، تصویری دوگانه است. از یک سو، احتمال شکل گیری یک ال نینوی نسبتاً قوی وجود دارد که می تواند بارش های پاییزی را در برخی مناطق ایران افزایش دهد. از سوی دیگر، این افزایش بارش لزوماً به معنای بهبود شرایط نیست و می تواند با خطر سیلاب و ناپایداری های جوی همراه باشد.

در چنین شرایطی، مهم ترین نکته، نه پیش بینی دقیق آینده، بلکه آمادگی برای آن است. همان طور که در هرمزگان دیده می شود، رویکرد پیشگیرانه می تواند تفاوت میان یک بارش مفید و یک بحران ویرانگر را رقم بزند.

پاییز امسال، اگرچه هنوز نیامده، اما بحث درباره آن، از همین حالا آغاز شده است. نه به عنوان یک فصل، بلکه به عنوان یک آزمون: آزمون آمادگی در برابر پدیده ای که از آن سوی جهان می آید، اما می تواند زندگی روزمره را در این سو تغییر دهد.

شکوفایی فارس در نقشه سلامت با گشایش دروازه‌های نوین آموزش و درمان

بهره‌برداری همزمان از سه طرح عظیم دانشگاهی و درمانی

سید بصیرهاشمی افزود: بیمارستان بوستان از مراکز درمانی شاخص استان فارس است و در فاز دوم این بیمارستان، بخش مصدومان و بخش نورولوژی که از نیازهای مهم دانشگاه و استان به شمار می‌روند، در آینده نزدیک راه‌اندازی خواهند شد.

■ شکوفایی فارس در نقشه سلامت با گشایش دروازه‌های نوین آموزش و درمان

رئیس دانشگاه علوم پزشکی شیراز با اشاره به روند اجرای این پروژه‌ها اظهار کرد: این طرح‌ها از پروژه‌های مهم دانشگاه بودند که با پیگیری بیش از یک سال، همکاری استاندار فارس، سازمان برنامه‌بودجه و حمایت‌های وزارت بهداشت به سرانجام رسیدند و امروز به بهره‌برداری رسیدند. هاشمی با اشاره به اعتبار هزینه‌شده برای این طرح‌ها خاطرشان کرد: دانشکده توانبخشی با اعتباری افزون بر ۴۵۰ میلیارد تومان و دانشکده تغذیه با ۳۰۰ میلیارد تومان و فاز دوم مرکز آموزشی درمانی بوستان با اعتباری افزون بر ۲۰۲ همت احداث و به بهره‌برداری رسیده‌اند.

■ افق روشن؛ فردایی که از امروز ساخته می‌شود

آنچه از گردهمایی پانزدهم مردادماه در شهر صدارا به یادگار می‌ماند، سرمایه‌گذاری هدفمند بر روی امید اجتماعی است.

استان فارس باتکیه‌بر میراث کهن پزشکی خود و تقویت آن با این زیرساخت‌های نوین، اکنون بیش از هر زمان دیگری به امنیت درمانی پایدار نزدیک شده است.

همچنین گردهم آمدن اراده سیاسی، توان مدیریتی دانشگاه و سرمایه انسانی متخصص در این نقطه از کشور نشان می‌دهد که می‌توان شکاف‌های خدماتی را به فرصت‌های طلایی تبدیل کرد.

همچنین افتتاح دانشکده‌های تغذیه و توانبخشی در این بستر، آخرین قطعات این پازل پیشرفته را تکمیل می‌کند و تعادلی هوشمندانه میان آموزش آکادمیک و درمان بالینی برقرار می‌سازد و گویی صدرا از یک شهرک اقماری، به قلب پنبه علمی فارس تبدیل شده است.

■ افتتاح ۲ دانشکده جدید در صدارا، گامی دیگر برای توسعه قطب درمانی جنوب کشور

رئیس دانشگاه علوم پزشکی شیراز در خصوص طرح‌های افتتاح شده با حضور وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی گفت: امروز توفیق یافتیم سه طرح مهم دانشگاه علوم پزشکی شیراز را با حضور مقام عالی وزارت افتتاح کنیم که شامل دانشکده توانبخشی، دانشکده تغذیه و فاز دوم بیمارستان بوستان بود.

شیراز- در حرکتی که نویدبخش تحولی پایدار در زیرساخت‌های سلامت جنوب ایران است، استان فارس شاهد بهره‌برداری همزمان از سه طرح عظیم دانشگاهی و درمانی بود و این رویداد که با حضور متولیان ارشد سلامت کشور رقم خورد، ظرفیت‌های آموزشی و خدمات بالینی را چنان ارتقا می‌بخشد که می‌تواند استان فارس را نه تنها به مقصدی برای بیماران داخلی که به پناهگاهی مطمئن برای مراجعان از آن‌سوی مرزها تبدیل کند.

به گزارش خبرنگار ایرنا، ظهر پانزدهم مردادماه درحالی که آفتاب تابستان بر ساختمان‌های نوساز شهر صدارا می‌تابید، برگ زرین دیگری در دفتر افتخارات پزشکی استان فارس ورق خورد و با حضور وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، استاندار فارس، نمایندگان مجلس و جمعی از خادمان حوزه سلامت، سه ابرپروژه مهم به طور رسمی به چرخه خدمت‌رسانی پیوستند.

این رویداد مهر تأییدی بر روند تبدیل فارس به یک قطب بی‌بدیل درمانی در منطقه است و مردم این استان از دیرباز اعتماد عمیقی به ظرفیت‌های بومی خود داشته‌اند و اکنون با افتتاح این طرح‌ها، امید برای دسترسی به خدمات پیشرفته‌تر و تخصصی‌تر، بیش از پیش در دل جامعه زنده می‌شود.

■ رؤیای دانشگاهی که در صدارا جان گرفت

شهر صدارا که در همسایگی شیراز نفس می‌کشد، حالا دیگر نه فقط یک منطقه مسکونی که نگینی درخشان در نقشه علمی و درمانی جنوب کشور به شمار می‌رود و این منطقه با استقرار بیمارستان‌های فوق تخصصی همچون بیمارستان پیوند اعضای ابوعلی سینا، بیمارستان اعصاب و روان بوستان و مرکز سوانح و سوختگی امیرالمؤمنین (ع)، به تدریج شمایل یک پردیس عظیم سلامت را به خود گرفته است.

مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی تهران:

بازگشت سریع واحدهای صنعتی خسارت دیده فشافویه به مدار تولید در دستور کار قرار گرفت

مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی تهران، در بازدید میدانی از واحدهای آسیب‌دیده در پی حادثه آتش‌سوزی شهرک‌های صنعتی آلومینیوم کاران و شمس‌آباد در فشافویه، ضمن بررسی دقیق خسارات وارده بر اولویت بازگشت سریع تولیدکنندگان به چرخه فعالیت و صیانت از اشتغال تأکید کرد.

به گزارش ایرنا از روابط عمومی شرکت شهرک‌های صنعتی تهران، جمال علیرضاپور، رئیس هیئت‌مدیره و مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی تهران در راستای اجرای سیاست‌ها و تأکیدات وزارت صنعت، معدن و تجارت و سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران و به دستور دکتر لاهوتی، معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت و مدیرعامل سازمان صنایع کوچک و شهرک‌های صنعتی ایران از واحدهای تولیدی آسیب‌دیده در حادثه آتش‌سوزی شهرک صنعتی غیردولتی آلومینیوم کاران و همچنین یکی از واحدهای مستقر در شهرک صنعتی شمس‌آباد که بر اثر این حادثه دچار خسارت شده بود، بازدید کرد.

در این بازدید که با حضور مدیران و کارشناسان مرتبط در محل حادثه انجام شد با هدف ارزیابی دقیق خسارات و بررسی وضعیت عملیاتی واحدهای آسیب‌دیده صورت گرفت.

مدیرعامل شرکت شهرک‌های صنعتی تهران در این بازدید و طی گفت‌وگو با مدیران واحدهای آسیب‌دیده از نزدیک در جریان میزان خسارات مادی و معنوی، روند بازسازی، چالش‌های موجود و تمامی نیازهای فنی و تجهیزاتی این واحدها برای ازسرگیری فعالیت قرار گرفت.

در جریان این بازدید میدانی، کارشناسان حاضر در محل بر لزوم بررسی دقیق آسیب‌های وارده به زیرساخت‌های تولیدی و تجهیزات صنعتی تأکید کردند.

استاندار قم پیگیر طرح‌های درمانی و آزادراه شهید سلیمانی شد

و خانواده‌های آنان، به خدمات تخصصی تأکید کرد.

وی همچنین خواستار خرید و تامین تجهیزات سنگ‌شکن کلیه برای بیمارستان امام رضا (ع) شد تا بیمه‌شدگان تامین اجتماعی بتوانند این خدمت تخصصی را در داخل استان دریافت کنند.

در پی این درخواست، مدیرعامل تامین اجتماعی، دستور خرید تجهیزات سنگ‌شکن کلیه برای بیمارستان امام رضا قم را صادر کرد.

بیمارستان امام رضا تنها بیمارستان ملکی تامین اجتماعی در استان قم است و به بیمه‌شدگان این سازمان خدمات بستری ارائه می‌کند.

در بخش دیگری از این دیدار، موضوع بهره‌برداری از تجهیزات پیشرفته درمان سرطان مستقر در بیمارستان ولی‌عصر (عج) قم که با سرمایه‌گذاری بخش خصوصی راه‌اندازی شده، مورد بررسی قرار گرفت.

قم- استاندار قم در سفرهای کاری خود به تهران، تامین تجهیزات سنگ‌شکن کلیه و پوشش بیمه‌ای خدمات پیشرفته درمان سرطان در قم و همچنین اختصاص یک هزار و ۳۵۰ میلیارد ریال اعتبار برای اجرای مرحله دوم آزادراه شهید سلیمانی را پیگیری کرد.

به گزارش ایرنا از استانداری قم، اکبر بهنام‌جو در دیدارهای جداگانه با مصطفی سالاری مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی کشور و هوشنگ بازوند معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربنای حمل‌ونقل کشور، موضوع خدمات درمانی و طرح‌های زیرساختی استان را مورد پیگیری قرار داد.

بهنام‌جو در دیدار با مدیرعامل تامین اجتماعی، با اشاره به ضرورت تقویت زیرساخت‌های درمانی، بر افزایش دسترسی بیمه‌شدگان، به‌ویژه کارگران

هرمزگان صدرو نشین جذب بازماندگان از تحصیل در کشور

از یک تشریفات اداری صرف، به کارگاهی عملیاتی برای حل چالش‌ها تبدیل شده است.

ضیایی ابراز کرد: در این جلسات، نظرات دانش‌آموزان و معلمان نیز به‌عنوان سرمایه‌های اصلی نظام تعلیم‌وتربیت، پایه و مبنای تصمیم‌گیری قرار می‌گیرد.

بندرعباس- مدیرکل آموزش و پرورش هرمزگان از ثبت یک افتخار ملی در این استان خبر داد و گفت: بازگرداندن بیش از سه هزار دانش‌آموز بازمانده از تحصیل به چرخه علم‌آموزی، نه تنها رکوردی بی‌سابقه در تاریخ استان رقم زد؛ بلکه این استان را به جایگاه نخست کشور در شاخص جذب بازماندگان از تحصیل رساند.

منوچهر ضیایی در گفت‌وگو با خبرنگار ایرنا با اعلام این خبر اظهار کرد: این موفقیت بزرگ، حاصل کار شبانه‌روزی ستادهای جذب دانش‌آموز و همکاری مستمر و دامنه‌دار با استانداری، فرمانداری‌ها و نهادهای مختلف در استان است. وی تأکید کرد: استان هرمزگان باتکیه بر روحیه جهادی و ثبت دقیق آمار در سامانه «شهید محمودوند»، توانست عملکردی درخشان و جهشی قابل توجه نسبت به سال‌های گذشته ثبت کند.

مدیرکل آموزش و پرورش هرمزگان با اشاره به رویکرد تحول‌آفرین استاندار هرمزگان، خاطر نشان کرد: نشست‌های شورای آموزش و پرورش استان